

Да бъдеш сынъ на Люкреція Борджіа! да казвашъ
“мало,” на Люкреція Борджіа!

ДОНА ЛЮКРЕЦИЯ

Дженаро, утровени сте; херцогъ-тъ, който
мысли че сте умръли, може да ся върне! Азъ мы-
слихъ само за вашето спасеніе, а вы ми казвате
такъва страшны думы, щото съмъ принудена да
стоиѣ вкаменена и само да ги слушамъ.

ДЖЕНАРО

Госпоже

ДОНА ЛЮКРЕЦИЯ

Товарите мя съ клевети, тѣзчете мя подъ пре-
зираніе-то си; нѣ утровени сте, пийте това което
ви давамъ!

ДЖЕНАРО

Какъ да вървамъ, госпоже? Херцогъ-тъ е
почтень, а азъ избавихъ живогъ-тъ на баща му.
Васъ вы обидихъ, имате да си отмѣстявате.

ДОНА ЛЮКРЕЦИЯ

Да си отмѣстиѣ надъ тебе, Дженаро! Быхъ дала
всичкій си животъ за да пригурия единъ часъ на
твой-тъ; быхъ проляла всячка-та си кръвь за да не
пороците една сълза; быхъ седнала на въртителенъ
безчестенъ стълпъ за да седните ви на престолъ;
быхъ платила съ адска мъжа всѣко едно отъ у-
дозолствіята ви и тогьва колко честита быхъ была
мой Дженаро! Знайте че мое-то сърдце е пълно
съ тебе! — Дженаро, време-то прѣминува, утро-
ва-та дѣйствиува, въ малко ще ѣжъ устѣишь! Еще
малко и тогьва неще да е време вече. Животъ-тъ
отвара сега двѣ пълны пространства прѣдъ тебе,